

ditatione occupata iugit futura spe et contemplatione remissae beatitudinis erigantur. Hoc enim in uniuersa tristitiarum genera siue excedente ira descendunt. siue quae amissione lucri. uel detrimenti illati nob adueniunt. Seu deirrogata generant iniuria. siue quae de inrationabili misericordia fusione pcedunt. seu quae letale nob desperationem inducunt ualebit superare. Cum acutiarum rerum aefacturarum intuitu semper leti atque immobiles perdurantes. nec casibus dictis presentibus. nec prosperis fuerint elati. uelut caduca et mox transiuntia contemplantes.

Sextum nobis certam contra spiritum aciditatem. quam nos tediū siue anxietatem cordis possumus nuncupare. Afinis haec tristitia ac solitarius magis expta. et in heremo cōmorantibus. festi or. hostis ac frequens maxime circa horam sextā monachū inquietans. ut quedā febris